

spørger henviste til Forhandlinger, der havde fundet Sted i forrige Session, og det vil af den Betænkning, som et Udvalg, der var nedsat af Landstinget, afgav, hvilken Betænkning var affattet af mig, sees, at jeg for mit Bedkommende ingenlunde var i Tvivl om, hvorledes jeg vilde søge Sagen ordnet, og jeg troer at turde sige, at min tidligere Embedsstilling har givet mig rig Leilighed til at blive bekendt med disse Forhold, ligesom jeg ogsaa troer, at jeg til deres Forbedring har udrettet ikke saa lidt; men det, der har gjort mig noget betænkelig ved at fremlægge dette fuldfærdige Lovforslag i den nuværende Session, er, at det navnlig under Forhandlingerne i Udvalget, hvori der naturligvis var Medlemmer fra forskjellige Egne af Landet, blev mig klart, at den Fremgangsmaade, der følges paa de forskellige Steder, er høist forskjellig, og at jeg derfor havde en levende Fornemmelse af — det var ogsaa Grunden, hvorfor Udvalgets Betænkning først fremkom den sidste Dag — at man meget let kunde gjøre mere Skade end Gavn ved at paatvinge et eget System, hvorved man maaskee vilde komme til at gribe forstyrrende ind i Noget, der i anden Retning havde udviklet sig paa en tilfredsstillende Maade. Dertil kommer endnu, at Forholdene ere saa uendelig forskellige i de forskellige Dele af Riget, saaledes at der navnlig maa stilles ganske andre Forbringer og bruges ganske andre Midler paa Syllands Hede end de, der f. Ex. kunne finde Anvendelse paa Volland. Dette er Grunden, hvorfor jeg ikke har trostet mig til at fremlægge det allerede fuldfærdige Lovforslag for nærværende høitærede Forsamling, og det er ogsaa Grunden til, at jeg ikke kan give noget bestemt Løfte, da jeg er en stor Tjende af saaledes at have et Løfte løbende paa mig om at gjøre det til næste Session, men at jeg har en levende Fornemmelse af Sagens Betydning og et levende Ønske om at kunne gjøre Noget for den, det kan jeg forsikre det ærede Medlem. Det staaer jo forøvrigt ethvert Medlem frit for at bruge Rigsdagens eget Initiativ, men saameget kan jeg kun sige, at jeg ikke troer det vilde være heldigt at tage dette ene Punkt ud af det hele Spørgsmaal og gjøre det til Gjenstand for en særlig Lov. Jeg kan kun sige, at

det er mit Ønske i næste Session at forelægge en almindelig Lov om Biveie og private Veies Retstilting, men at jeg ikke i den Henseende kan give noget bindende Løfte, fordi jeg ikke vil give noget Løfte, jeg ikke er vis paa at kunne opfylde.

S. Pedersen: Jeg skal takke den ærede Minister for hans Udtalelse, og navnlig for det levende Ønske, han nævner om, at denne Sag kan blive fremmet, hvilket han antydede at ville stræbe hen til; men jeg maa tilstaae, at jeg ikke fuldkommen kan føle mig beroliget derved, at man skulde styde Sagen ud, fordi den frembyd Vanskeligheder. Det forekommer mig, at der ikke er nogenfomhelst Sag af reel Betydning, der jo maa frembyde mange Vanskeligheder, og forsaavidt der er talt om, at de her omtalte Veie skulde komme ind under det Offentlige Tilsyn, saa kan der jo være deelte Meninger om, hvorvidt dette maatte være hensigtsmæssigt. Jeg for mit Bedkommende antager, at det ikke er hensigtsmæssigt, at disse Veie komme ind under offentligt Tilsyn, og det vil heller ikke blive nødvendigt, naar Sagen bliver ordnet paa den Maade, som af den forrige Indenrigsminister var foreslaet i det af ham i det andet Thing indbragte Lovforslag, navnlig dets § 6. Det gik kun ud paa, at forsaavidt de Bedkommende ikke kunne forenes om at ordne Sagen, saa er der en Mulighed for at faae den afgjort ved at anvende Tvangsmidler imod de Modvillige; det er kun en saadan Udvei, jeg har tænkt mig som den sandsynligste og praktisk naturlige, og jeg antager, at de paagjældende Sogneforstanderstaber i Communerne, hvor Veiene ere, maatte være de bedst Qualificerede til at afgive et Skjøn i saa Henseende. Det er mig ikke klart af den Betænkning, som det i Landstinget ifjor nedsatte Udvalg afgav, om disse Veie skulde indbefattes under Nr. 3 og i § 5 i Lovforslaget, eller om de skulde indbefattes under den Slags Veie, som omtales i § 11. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af Betænkningen. Det hedder: „Paa Veie af 3die Klasse blive Grundforbedringer og større Istandsættelser derimod kun undtagelsesviis at foretage, hvor særegne Grunde tale derfor“.